

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדושין-האומר	מימרא	מילהא גלגליתא, נהמא דשערי אקושא ובצלי											◊
		פת פורני חריבה במלח ובצלים, קשים לגוף כחרבות.											◊
		בשלמא לרבי חנינא בן גמליאל, היינו דכתיב: (במדבר ה) אם לא שכב איש איתך ואם לא שטית טומאה תחת אישך הנקי, אלא לרבי מאיר, הנקי מיבעי ליה.											◊
		הנקי כתיב.											◊
		בשלמא לר' מאיר, היינו דכתיב: הנקי, אלא לרבי חנינא ב"ג, למה לי?											◊
		אצטריך, סד"א אם לא שכב איש - הנקי, ואם שכב - לא - הנקי ולא הנקי אלא איסורא בעלמא, קמ"ל.											◊
		בשלמא לרבי מאיר, היינו דכתיב: (במדבר יט) הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא וגו', אלא לרבי חנינא ב"ג, למה לי?											◊
		אצטריך, סד"א מצות הזאה בשלישי ובשביעי, והיכא דעבד בחד מינייהו עבד, קמ"ל.											◊
		(במדבר יט) והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי למה לי?											◊
		אצטריך, סד"א, שלישי - למעוטי שני, שביעי - למעוטי ששי, דקא ממעט בימי טהרה, אבל היכא דעבד בשלישי ובשמיני דקא מפיש בימי טהרה - אימא שפיר דמי, קמ"ל.											◊
		(במדבר יט) וחטאו ביום השביעי למה לי?											◊
		אצטריך, סד"א הני מילי לקדשים, אבל לתרומה בחד נמי סגיא, קמ"ל.											◊
		המקדש את האשה, ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה, לוייה והרי היא כהנת, עניה והרי היא עשירה, עשירה והרי היא עניה - הרי זו מקודשת, מפני שלא הטעתו.											■
		האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיייר או לאחר שתתגיייר, לאחר שאשתחרר או לאחר שתשתחרר, לאחר שימות בעליך או לאחר שתמות אחותיך, לאחר שיחלוץ לך יבמיך - אינה מקודשת.											■
		וכן האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה הרי זו מקודשת לי - אינה מקודשת.											■
		אין תורמין מן התלוש על המחובר, ואם תרם - אין תרומתו תרומה.											■
		אמר פירות ערוגה זו תלושים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברים, פירות ערוגה זו מחוברים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושים לכשיתלשו ונתלשו, מהו?											◊
		כל שבידו לאו כמחוסר מעשה דמי.											◊
		האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיייר, לאחר שאתחרר, לאחר שתשתחרר, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, לאחר שיחלוץ לך יבמיך - אינה מקודשת.											◊
		בשלמא כולהו לאו בידו, אלא גר הוי בידו.											◊
		גר נמי לאו בידו.											◊
		גר צריך שלשה, מ"ט? (ויקרא כד) משפט כתיב ביה כדי.											◊
		מי יימר דמזדקקו ליה הני תלתא.											◊
		אלא מעתה, הנותן פרוטה לשפחתו, ואמר הרי את מקודשת לי לאחר שאשתחרר, ה"נ דהו קידושין ממל.											◊
		הכי השתא, התם מעיקרא בהמה, השתא דעת אחרת.											◊
		הנותן פרוטה לאשתו, ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר שאגרשיך - אינה מקודשת אושעיא.											◊
		ה"נ לר' יוחנן דהו קידושין.											◊
		נדי דבידו לגרשה, בידו לקדשה?											◊
		תפשוט דבעי רב אושעיא:											◊
		הנותן שתי פרוטות לאשה, באחת אמר לה התקדשי לי היום, ובאחת אמר לה התקדשי לי לאחר שאגרשיך [בעי רב אושעיא]											◊
		תפשוט מינה דלא הו קידושין.											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדושין-האומר	מימרא												
דלמא כי היכי דתפסי קידושין השתא, תפסי נמי לאחר כן.													סב: ◇
תניא כותיה דרבי יוחנן:													סב: ■
אין תורמין מן תלוש על המחובר, ואם תרם - אין תרומתו תרומה, כיצד? אמר פירות ערוגה זו תלושין יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברת, פירות ערוגה זו מחוברת יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושין - לא אמר כלום, אבל אמר לכשיתלשו ונתלשו - דבריו קיימין	[תניא]ת"ק]												סב: ◇
אפילו אמר פירות ערוגה זו תלושין יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברת, פירות ערוגה זו מחוברת יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו, והביאו שליש ונתלשו - דבריו קיימין.	יתר על כן א"ר אליעזר בן יעקב:												סב: ◇
לא א"ר אליעזר בן יעקב - אלא בשחת, אבל באגם לא	רבה:												סב: ◇
אפילו באגם.	רב יוסף:												סב: ◇
מאי משמע דהאי אגם לישנא דבוצלנא הוא?													סב: ^
דאמר קרא: (ישעיהו נח) הלכוף כאגמון ראשו.	רבי אלעזר:												סב: ◇
כמאן אזלא הא דתניא:													סב: ^
האומר לחברו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי - לא אמר כלום	[תניא]												סב: ■ ^
לא שנו אלא שאין אשתו מעוברת, אבל אשתו מעוברת - דבריו קיימין	ואמר רבי חנינא:												סב: ◇
כמאן?													סב: ^
אי כרבה - כשהוכר עוברת, אי כרב יוסף - אע"פ שלא הוכר עוברת.													סב: ◇
לא א"ר אליעזר בן יעקב - אלא בשחת דבי כיבשא, אבל בשחת דבי שקיא לא	איכא דאמרי, אמר רבה:												סב: ◇
אפילו בשחת דבי שקיא.	רב יוסף:												סב: ◇
כמאן אזלא הא דתניא:													סב: ^
האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי - לא אמר כלום	[תניא]												סב: ■ ^
לא שנו אלא שאין אשתו מעוברת, אבל אשתו מעוברת - דבריו קיימים	ואמר רבי חנינא:												סב: ◇
כמאן?													סב: ^
כשהוכר עוברת ודברי הכל.													סב: ◇
רבי אליעזר בן יעקב ורבי מאיר, כולהו סבירא להו: אדם מקנה דשלב"ל.	אביי:												סב: ◇
רבי אליעזר בן יעקב, הא דאמרן.													סב: ◇
רבי:													סב: ■